

I

(Νομοθετικές πράξεις)

ΟΔΗΓΙΕΣ

ΟΔΗΓΙΑ 2011/98/ΕΕ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 13ης Δεκεμβρίου 2011

σχετικά με ενιαία διαδικασία υποβολής αίτησης για τη χορήγηση στους υπηκόους τρίτων χωρών ενιαίας άδειας διαμονής και εργασίας στην επικράτεια κράτους μέλους και σχετικά με κοινό σύνολο δικαιωμάτων για τους εργαζομένους από τρίτες χώρες που διαμένουν νομίμως σε κράτος μέλος

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το άρθρο 79 παράγραφος 2 στοιχεία α) και β),

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής ⁽¹⁾,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Επιτροπής των Περιφερειών ⁽²⁾,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία ⁽³⁾,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Για την προοδευτική εγκαθίδρυση του χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης, η Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ) προβλέπει τη θέσπιση μέτρων στον τομέα του ασύλου, της μετανάστευσης και της προστασίας των δικαιωμάτων των υπηκόων τρίτων χωρών.
- (2) Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο αναγνώρισε, κατά την ειδική σύνοδό του στο Τάμπερε στις 15 και 16 Οκτωβρίου 1999, την ανάγκη εναρμόνισης των εθνικών νομοθεσιών που αφορούν τους όρους εισδοχής και διαμονής των υπηκόων τρίτων χωρών. Στο συγκεκριμένο πλαίσιο, επιβεβαίωσε ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση θα πρέπει να εξασφαλίζει ισότιμη μεταχείριση των υπηκόων τρίτων χωρών που διαμένουν

νόμιμα στο έδαφος των κρατών μελών και ότι μια πιο ενεργητική πολιτική κοινωνικής ένταξης θα πρέπει να έχει ως φιλοδοξία να τους προσφέρει δικαιώματα και υποχρεώσεις συγκρίσιμα με αυτά των πολιτών της Ένωσης. Προς τον σκοπό αυτό, ζήτησε από το Συμβούλιο να εκδώσει νομοθετικές πράξεις βάσει των προτάσεων της Επιτροπής. Η ανάγκη επίτευξης των στόχων που προσδιορίστηκαν στο Τάμπερε επαναβεβαιώθηκε στο πρόγραμμα της Στοκχόλμης, το οποίο υιοθετήθηκε από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο κατά τη συνεδρίαση της 10ης και 11ης Δεκεμβρίου 2009.

- (3) Η καθιέρωση ενιαίας διαδικασίας υποβολής αίτησης που καταλήγει στην έκδοση, στο πλαίσιο μίας μόνης διοικητικής πράξης, ενός συνδυασμένου τίτλου που επιτρέπει ταυτόχρονα τη διαμονή και την εργασία θα συμβάλει στην απλούστευση και την εναρμόνιση των κανόνων που εφαρμόζονται επί του παρόντος στα κράτη μέλη. Μια τέτοια διαδικαστική απλούστευση έχει ήδη τεθεί σε εφαρμογή σε πολλά κράτη μέλη και έχει παράσχει στους μετανάστες και στους εργοδότες τους μια πιο αποτελεσματική διαδικασία, καθώς και διευκόλυνε τον έλεγχο της νομιμότητας της διαμονής και της απασχόλησής τους.
- (4) Προκειμένου να επιτρέπουν την πρώτη είσοδο στο έδαφος τους, τα κράτη μέλη θα πρέπει να δύνανται να εκδίδουν ενιαία άδεια διαμονής ή, εάν χορηγούν ενιαίες άδειες μόνον κατόπιν εισόδου στο έδαφος τους, θεώρηση. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να εκδίδουν τέτοιες ενιαίες άδειες διαμονής ή θεωρήσεις εγκαίρως.
- (5) Θα πρέπει να θεσπισθεί σύνολο κανόνων που θα διέπουν τη διαδικασία εξέτασης των αιτήσεων για τη χορήγηση ενιαίας άδειας. Αυτή η διαδικασία θα πρέπει να είναι αποτελεσματική και διαχειρίσιμη, λαμβανομένου υπόψη του συνήθους φόρτου εργασίας των διοικήσεων των κρατών μελών, καθώς και διαφανής και δίκαιη, προκειμένου να προσφέρει κατάλληλο επίπεδο ασφάλειας δικαίου στους ενδιαφερομένους.
- (6) Οι διατάξεις της παρούσας οδηγίας θα πρέπει να μη θίγουν την αρμοδιότητα των κρατών μελών να ρυθμίζουν τα της εισδοχής και μεταξύ άλλων τον όγκο εισδοχής υπηκόων τρίτων χωρών με σκοπό την εργασία.

⁽¹⁾ ΕΕ C 27 της 3.2.2009, σ. 114.

⁽²⁾ ΕΕ C 257 της 9.10.2008, σ. 20.

⁽³⁾ Θέση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 24ης Μαρτίου 2011 (δεν έχει ακόμη δημοσιευτεί στην Επίσημη Εφημερίδα) και απόφαση σε πρώτη ανάγνωση του Συμβουλίου της 24ης Νοεμβρίου 2011 (δεν έχει ακόμη δημοσιευτεί στην Επίσημη Εφημερίδα). Θέση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 13ης Δεκεμβρίου 2011 (δεν έχει ακόμη δημοσιευτεί στην Επίσημη Εφημερίδα).

- (7) Οι αποσπασμένοι υπήκοοι τρίτων χωρών δεν θα πρέπει να καλύπτονται από την παρούσα οδηγία. Τούτο δεν θα πρέπει να παρεμποδίζει τους υπηκόους τρίτων χωρών που διαμένουν και εργάζονται νομίμως σε ένα κράτος μέλος και αποσπώνται σε άλλο κράτος μέλος να συνεχίζουν να απολαύουν ίσης μεταχείρισης σε σχέση με τους υπηκόους του κράτους μέλους καταγωγής κατά τη διάρκεια της απόσπασής τους, όσον αφορά εκείνους τους όρους και τις συνθήκες απασχόλησης που δεν επηρεάζονται από την εφαρμογή της οδηγίας 96/71/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 1996, σχετικά με την απόσπαση εργαζομένων στο πλαίσιο παροχής υπηρεσιών⁽¹⁾.
- (8) Οι υπήκοοι τρίτων χωρών οι οποίοι έχουν αποκτήσει το καθεστώς του επί μακρόν διαμένοντος σύμφωνα με την οδηγία 2003/109/ΕΚ του Συμβουλίου, της 25ης Νοεμβρίου 2003, σχετικά με το καθεστώς υπηκόων τρίτων χωρών οι οποίοι είναι επί μακρόν διαμένοντες⁽²⁾ δεν θα πρέπει να υπάγονται στην παρούσα οδηγία, λόγω του πλέον προνομιακού καθεστώτος το οποίο απολαμβάνουν και της ιδιαιτερότητας της άδειας διαμονής που φέρει τη μνεία «επί μακρόν διαμένων – ΕΕ».
- (9) Δεδομένου του προσωρινού καθεστώτος τους, οι υπήκοοι τρίτων χωρών που έχουν γίνει δεκτοί στην επικράτεια ενός κράτους μέλους για να εργασθούν εποχιακά δεν θα πρέπει να καλύπτονται από την παρούσα οδηγία.
- (10) Η υποχρέωση των κρατών μελών να καθορίζουν αν η αίτηση θα υποβάλλεται από τον υπήκοο τρίτης χώρας ή από τον εργοδότη του θα πρέπει να ισχύει με την επιφύλαξη τυχόν ρυθμίσεων που προβλέπουν ανάμειξη αμοιτέρων στη διαδικασία. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να αποφασίζουν αν η αίτηση για χορήγηση ενιαίας άδειας πρέπει να υποβληθεί στο κράτος μέλος προορισμού ή από τρίτη χώρα. Στις περιπτώσεις κατά τις οποίες δεν επιτρέπεται στον υπήκοο τρίτης χώρας να υποβάλει αίτηση από τρίτη χώρα, τα κράτη μέλη θα πρέπει να εξασφαλίζουν ότι η αίτηση μπορεί να υποβληθεί από τον εργοδότη στο κράτος μέλος προορισμού.
- (11) Οι διατάξεις της παρούσας οδηγίας σχετικά με την ενιαία διαδικασία υποβολής αιτήσεων και την ενιαία άδεια δεν θα πρέπει να αφορούν τις ομοιόμορφες θεωρήσεις ή τις θεωρήσεις μακράς διάρκειας.
- (12) Ο προσδιορισμός της αρμόδιας αρχής στο πλαίσιο της παρούσας οδηγίας δεν θα πρέπει να θίγει τον ρόλο και τις ευθύνες των λοιπών αρχών και, κατά περίπτωση, των κοινωνικών εταίρων, όσον αφορά την εξέταση της αίτησης και τη σχετική απόφαση.
- (13) Η προθεσμία για την έκδοση απόφασης επί της αιτήσεως δεν θα πρέπει να περιλαμβάνει τον χρόνο που απαιτείται για την αναγνώριση των επαγγελματικών προσόντων ή τον χρόνο που απαιτείται για την έκδοση θεώρησης. Η παρούσα οδηγία δεν θα πρέπει να θίγει τις εθνικές διαδικασίες αναγνώρισης διπλωμάτων.
- (14) Ο τύπος της ενιαίας άδειας θα πρέπει να καταρτίζεται σύμφωνα προς τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1030/2002 του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2002, για την καθιέρωση αδειών διαμονής ενιαίου τύπου για τους υπηκόους τρίτων χωρών⁽³⁾ και να επιτρέπει στα κράτη μέλη να προσθέτουν επιπλέον πληροφορίες που αφορούν, μεταξύ άλλων, το κατά πόσον ο ενδιαφερόμενος διαθέτει ή όχι άδεια εργασίας. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να αναγράφουν, μεταξύ άλλων και με σκοπό τον καλύτερο έλεγχο της μετανάστευσης, όχι μόνο στην ενιαία άδεια, αλλά και σε όλες τις άδειες διαμονής που εκδίδουν, τις πληροφορίες σχετικά με την άδεια εργασίας, ανεξάρτητα από τον τύπο της άδειας ή του τίτλου διαμονής βάσει της οποίας ο υπήκοος τρίτης χώρας έγινε δεκτός στην επικράτεια κράτους μέλους και του παραχωρήθηκε πρόσβαση στην αγορά εργασίας του εν λόγω κράτους μέλους.
- (15) Οι διατάξεις της παρούσας οδηγίας για τις άδειες διαμονής για σκοπούς άλλους πλην της εργασίας θα πρέπει να αφορούν μόνο τον μορφότυπο των εν λόγω αδειών και δεν θα πρέπει να θίγουν τους ενωσιακούς ή εθνικούς κανόνες περί διαδικασιών εισδοχής και διαδικασιών έκδοσης αυτών των αδειών.
- (16) Οι διατάξεις της παρούσας οδηγίας σχετικά με την ενιαία άδεια και την άδεια διαμονής που εκδίδεται για σκοπούς άλλους πλην της εργασίας δεν θα πρέπει να εμποδίζουν τα κράτη μέλη να εκδίδουν πρόσθετο έγγραφο προκειμένου να έχουν τη δυνατότητα να παρέχουν πιο ακριβείς πληροφορίες σχετικά με τη σχέση εργασίας για την οποία δεν υπάρχει αρκετός χώρος στον μορφότυπο της άδειας διαμονής. Τέτοιο έγγραφο μπορεί να χρησιμεύει για την πρόληψη της εκμετάλλευσης υπηκόων τρίτων χωρών και την καταπολέμηση της παράνομης απασχόλησης, θα πρέπει όμως να είναι προαιρετικό για τα κράτη μέλη και να μη χρησιμοποιείται ως υποκατάστατο της άδειας εργασίας, υπονομεύοντας κατ' αυτόν τον τρόπο την έννοια της ενιαίας άδειας. Οι τεχνικές δυνατότητες που προσφέρει το άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1030/2002 και το στοιχείο α) σημείο 16 του παραρτήματός του μπορούν επίσης να χρησιμοποιούνται για την αποθήκευση των πληροφοριών αυτών σε ηλεκτρονική μορφή.
- (17) Οι προϋποθέσεις και τα κριτήρια βάσει των οποίων μπορεί να απορριφθεί μια αίτηση έκδοσης, τροποποίησης ή ανανέωσης ενιαίας άδειας ή βάσει των οποίων μπορεί να ανακληθεί η ενιαία άδεια θα πρέπει να είναι αντικειμενικού χαρακτήρα και θα πρέπει να καθορίζονται στο εθνικό δίκαιο, συμπεριλαμβανομένης της υποχρέωσης τήρησης της αρχής της ενωσιακής προτιμησης, όπως ορίζεται ιδιαίτερα στις σχετικές διατάξεις των πράξεων προσχώρησης του 2003 και του 2005. Οι αποφάσεις περί απόρριψης και οι αποφάσεις περί ανάκλησης θα πρέπει να αιτιολογούνται δεόντως.
- (18) Οι υπήκοοι τρίτων χωρών που κατέχουν ισχύον ταξιδιωτικό έγγραφο και ενιαία άδεια που έχει εκδοθεί από κράτος μέλος το οποίο εφαρμόζει πλήρως το κεκτημένο Σένγκεν θα πρέπει να μπορούν να εισέρχονται και να διακινούνται ελεύθερα στην επικράτεια των κρατών μελών που εφαρμόζουν πλήρως το κεκτημένο Σένγκεν για διάστημα μέχρι και τριών μηνών ανά εξάμηνο, σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 562/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαρτίου 2006, για τη θέσπιση του κοινοτικού κώδικα σχετικά με το καθεστώς διέλευσης

⁽¹⁾ ΕΕ L 18 της 21.1.1997, σ. 1.⁽²⁾ ΕΕ L 16 της 23.1.2004, σ. 44.⁽³⁾ ΕΕ L 157 της 15.6.2002, σ. 1.

προσώπων από τα σύνορα (κώδικας συνόρων του Σένγκεν)⁽¹⁾ και το άρθρο 21 της σύμβασης εφαρμογής της συμφωνίας του Σένγκεν, της 14ης Ιουνίου 1985, μεταξύ των κυβερνήσεων των κρατών της οικονομικής ένωσης Μπενελούξ, της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας και της Γαλλικής Δημοκρατίας, σχετικά με τη σταδιακή κατάργηση των ελέγχων στα κοινά σύνορα⁽²⁾ (σύμβαση Σένγκεν).

(19) Ελλείψει οριζόντιας ενωσιακής νομοθεσίας, τα δικαιώματα των υπηκόων τρίτων χωρών διαφέρουν, ανάλογα με το κράτος μέλος στο οποίο εργάζονται και με την ιθαγένειά τους. Με σκοπό να συνεχισθεί η περαιτέρω ανάπτυξη συνεκτικής πολιτικής μετανάστευσης και να μειωθεί η ανισότητα δικαιωμάτων που υπάρχει μεταξύ των πολιτών της Ένωσης και των υπηκόων τρίτων χωρών που εργάζονται νόμιμα σε ένα κράτος μέλος, καθώς και να συμπληρωθεί το ισχύον κεκτημένο όσον αφορά τη μετανάστευση, θα πρέπει να θεσπιστεί σύνολο δικαιωμάτων ιδίως για να ορίσει τους τομείς πολιτικής στους οποίους κατοχυρώνεται η ισότητα μεταχείρισης των υπηκόων ενός κράτους μέλους και των υπηκόων τρίτων χωρών που δεν έχουν ακόμα αποκτήσει το καθεστώς του επί μακρόν διαμένοντος. Σκοπός των σχετικών διατάξεων είναι να δημιουργηθούν ελάχιστες ισότιμες συνθήκες εντός της Ένωσης, να αναγνωριστεί το γεγονός ότι οι εν λόγω υπήκοοι τρίτων χωρών συμβάλλουν, με την εργασία τους και τους φόρους που καταβάλλουν, στην οικονομία της Ένωσης, και χρησιμοποιούν ως μηχανισμός διασφάλισης για τη μείωση του αθέμιτου ανταγωνισμού μεταξύ των ημεδαπών εργαζομένων και των εργαζομένων τρίτων χωρών, ο οποίος πηγάζει από την πιθανή εκμετάλλευση αυτών των τελευταίων. Ο «εργαζόμενος τρίτης χώρας», όπως παρατίθεται στην παρούσα οδηγία, θα πρέπει να ορίζεται με την επιφύλαξη της ερμηνείας της έννοιας της σχέσης εργασίας σε άλλες διατάξεις του ενωσιακού δικαίου, ως ο υπήκοος τρίτης χώρας που διαμένει νομίμως και του επιτρέπεται στα πλαίσια αμειβόμενης σχέσης να εργάζεται εκεί σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο ή πρακτική.

(20) Όλοι οι υπήκοοι τρίτων χωρών που διαμένουν και εργάζονται νόμιμα σε κράτη μέλη θα πρέπει να διαθέτουν τουλάχιστον κοινό σύνολο δικαιωμάτων, βασιζόμενο στην ίση μεταχείριση με τους πολίτες του αντίστοιχου κράτους μέλους υποδοχής τους, ανεξάρτητα από τον αρχικό σκοπό ή τον λόγο εισδοχής. Το δικαίωμα ίσης μεταχείρισης στους τομείς που καθορίζονται στην παρούσα οδηγία θα πρέπει να κατοχυρώνεται όχι μόνο για τους υπηκόους τρίτων χωρών που έγιναν δεκτοί στην επικράτεια κράτους μέλους για να εργασθούν, αλλά εξίσου σε εκείνους οι οποίοι έγιναν δεκτοί για άλλους λόγους και στη συνέχεια τους δόθηκε πρόσβαση στην αγορά εργασίας του εν λόγω κράτους μέλους σύμφωνα με άλλες διατάξεις του ενωσιακού ή εθνικού δικαίου, συμπεριλαμβανομένων των μελών της οικογένειας εργαζομένου τρίτης χώρας που έχουν γίνει δεκτά στο κράτος μέλος σύμφωνα με την οδηγία 2003/86/ΕΚ του Συμβουλίου, της 22ας Σεπτεμβρίου 2003, σχετικά με το δικαίωμα οικογενειακής επανένωσης⁽³⁾, των υπηκόων τρίτων χωρών που έχουν γίνει δεκτοί στην επικράτεια ενός κράτους μέλους σύμφωνα με την οδηγία 2004/114/ΕΚ του Συμβουλίου, της 13ης Δεκεμβρίου 2004, σχετικά με τις προϋποθέσεις εισδοχής υπηκόων τρίτων χωρών με σκοπό τις σπουδές, την ανταλλαγή μαθητών, την άμισθη πρακτική άσκηση ή την

εθελοντική υπηρεσία⁽⁴⁾ και των ερευνητών που έχουν γίνει δεκτοί σύμφωνα με την οδηγία 2005/71/ΕΚ του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 2005, σχετικά με ειδική διαδικασία εισδοχής υπηκόων τρίτων χωρών για σκοπούς επιστημονικής έρευνας⁽⁵⁾.

(21) Το δικαίωμα ίσης μεταχείρισης σε ορισμένους τομείς θα πρέπει να συνδέεται αυστηρά με τη νόμιμη διαμονή του υπηκόου τρίτης χώρας και με την πρόσβαση που του έχει χορηγηθεί στην αγορά εργασίας ενός κράτους μέλους, όπως αυτά προβλέπονται από την ενιαία άδεια που επιτρέπει ταυτόχρονα τη διαμονή και την εργασία και από τις άδειες διαμονής που χορηγούνται για άλλους λόγους και περιέχουν τις πληροφορίες για την άδεια εργασίας.

(22) Οι συνθήκες εργασίας, όπως αναφέρονται στην παρούσα οδηγία, θα πρέπει να καλύπτουν τουλάχιστον την αμοιβή και την απόλυση, την υγεία και την ασφάλεια στον χώρο εργασίας, τον χρόνο εργασίας και την άδεια, λαμβανομένων υπόψη των ισχυουσών συλλογικών συμβάσεων.

(23) Ένα κράτος μέλος θα πρέπει να αναγνωρίζει τα επαγγελματικά προσόντα που αποκτώνται από υπήκοο τρίτης χώρας σε άλλο κράτος μέλος κατά τον ίδιο τρόπο όπως για τους πολίτες της Ένωσης και θα πρέπει να λαμβάνει υπόψη τα προσόντα που αποκτώνται σε τρίτη χώρα σύμφωνα με την οδηγία 2005/36/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Σεπτεμβρίου 2005, σχετικά με την αναγνώριση των επαγγελματικών προσόντων⁽⁶⁾. Το δικαίωμα ίσης μεταχείρισης των εργαζομένων τρίτων χωρών όσον αφορά την αναγνώριση διπλωμάτων, πιστοποιητικών και άλλων επαγγελματικών προσόντων σύμφωνα με τις σχετικές εθνικές διαδικασίες δεν θα πρέπει να θίγει την αρμοδιότητα των κρατών μελών να υποδέχονται τους εν λόγω εργαζομένους τρίτων χωρών στην αγορά εργασίας τους.

(24) Οι εργαζόμενοι τρίτων χωρών θα πρέπει να τυγχάνουν ίσης μεταχείρισης όσον αφορά την κοινωνική ασφάλιση. Οι κλάδοι της κοινωνικής ασφάλισης καθορίζονται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 883/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για το συντονισμό των συστημάτων κοινωνικής ασφάλειας⁽⁷⁾. Οι διατάξεις σχετικά με την ισότητα μεταχείρισης όσον αφορά την κοινωνική ασφάλιση που περιλαμβάνονται στην παρούσα οδηγία θα πρέπει να εφαρμόζονται επίσης στους εργαζομένους που γίνονται δεκτοί σε ένα κράτος μέλος απευθείας από τρίτη χώρα. Ωστόσο, η παρούσα οδηγία δεν θα πρέπει να χορηγεί στους εργαζομένους τρίτων χωρών περισσότερα δικαιώματα από τα προβλεπόμενα ήδη στο κείμενο ενωσιακό δίκαιο στον τομέα της κοινωνικής ασφάλισης για υπηκόους τρίτων χωρών σε περιπτώσεις που εμφανίζουν διασυνοριακά στοιχεία. Επίσης, η παρούσα οδηγία δεν θα πρέπει να χορηγεί δικαιώματα σε σχέση με καταστάσεις που δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του ενωσιακού δικαίου, όπως αυτές που σχετίζονται με τα μέλη οικογενειών που διαμένουν σε τρίτη χώρα. Η παρούσα οδηγία θα πρέπει να παρέχει δικαιώματα μόνο για εκείνα τα μέλη της οικογένειας που επανευρίσκονται με εργαζόμενο τρίτης χώρας για να διαμεινούν σε οποιοδήποτε κράτος μέλος στο πλαίσιο της οικογενειακής επανένωσης ή για εκείνα τα μέλη της οικογένειας που ήδη διαμένουν νόμιμα σε αυτό το κράτος μέλος.

(1) ΕΕ L 105 της 13.4.2006, σ. 1.

(2) ΕΕ L 239 της 22.9.2000, σ. 19.

(3) ΕΕ L 251 της 3.10.2003, σ. 12.

(4) ΕΕ L 375 της 23.12.2004, σ. 12.

(5) ΕΕ L 289 της 3.11.2005, σ. 15.

(6) ΕΕ L 255 της 30.9.2005, σ. 22.

(7) ΕΕ L 166 της 30.4.2004, σ. 1.

- (25) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να διασφαλίζουν τουλάχιστον ίση μεταχείριση των υπηκόων τρίτων χωρών που εργάζονται ή που, ύστερα από μια ελάχιστη περίοδο απασχόλησης, είναι εγγεγραμμένοι ως άνεργοι. Τυχόν περιορισμοί στην ίση μεταχείριση στον τομέα της κοινωνικής ασφάλισης δυνάμει της παρούσας οδηγίας θα πρέπει να ισχύουν με την επιφύλαξη των δικαιωμάτων που παρέχονται σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1231/2010 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Νοεμβρίου 2010, για την επέκταση της εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 883/2004 και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 987/2009 στους υπηκόους τρίτων χωρών οι οποίοι δεν διέπονται ήδη από τους κανονισμούς αυτούς μόνον λόγω της ιδιότητάς τους ⁽¹⁾.
- (26) Το δικαίωμα της Ένωσης δεν περιορίζει την εξουσία των κρατών μελών να οργανώνουν τα δικά τους συστήματα κοινωνικής ασφάλισης. Ελλείπει εναρμονίσεως σε επίπεδο Ένωσης, εναπόκειται σε κάθε κράτος μέλος να ορίσει τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες χορηγούνται οι παροχές κοινωνικής ασφάλισης, καθώς και το ύψος των παροχών αυτών και την περίοδο για την οποία καταβάλλονται. Ωστόσο, κατά την άσκηση της εξουσίας αυτής, τα κράτη μέλη θα πρέπει να συμμορφώνονται με το ενωσιακό δικαίωμα.
- (27) Η ίση μεταχείριση των εργαζομένων τρίτων χωρών δεν θα πρέπει να καλύπτει τα μέτρα στον τομέα της επαγγελματικής κατάρτισης τα οποία χρηματοδοτούνται στο πλαίσιο συστημάτων κοινωνικής πρόνοιας.
- (28) Η παρούσα οδηγία θα πρέπει να εφαρμόζεται υπό την επιφύλαξη ευνοϊκότερων διατάξεων που περιλαμβάνονται στο δικαίωμα της Ένωσης και τα ισχύοντα διεθνή μέσα.
- (29) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να ενεργοποιούν τις διατάξεις της παρούσας οδηγίας χωρίς διακρίσεις με βάση το φύλο, τη φυλή, το χρώμα, την εθνικότητα ή κοινωνική καταγωγή, τα γενετικά χαρακτηριστικά, τη γλώσσα, το θρήσκευμα ή το φρόνημα, τις πολιτικές ή άλλες πεποιθήσεις, την ιδιότητα μέλους εθνικής μειονότητας, την παρουσία, τη γέννηση, την αναπηρία, την ηλικία ή τον γενετήσιο προσανατολισμό, ιδίως σύμφωνα με την οδηγία 2000/43/ΕΚ του Συμβουλίου, της 29ης Ιουνίου 2000, περί εφαρμογής της αρχής της ίσης μεταχείρισης προσώπων ασχέτως φυλετικής ή εθνικής τους καταγωγής ⁽²⁾ και την οδηγία 2000/78/ΕΚ του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2000, για τη διαμόρφωση γενικού πλαισίου για την ίση μεταχείριση στην απασχόληση και την εργασία ⁽³⁾.
- (30) Δεδομένου ότι οι στόχοι της παρούσας οδηγίας, δηλαδή ο καθορισμός ενιαίας διαδικασίας αίτησης με σκοπό τη χορήγηση ενιαίας άδειας που να επιτρέπει στους υπηκόους τρίτων χωρών να εργάζονται στην επικράτεια ενός κράτους μέλους και ενός κοινού συνόλου δικαιωμάτων για τους εργαζομένους τρίτων χωρών που διαμένουν νόμιμα σε ένα κράτος μέλος, δεν μπορούν να επιτευχθούν επαρκώς από τα κράτη μέλη και μπορούν κατά συνέπεια, λόγω της κλίμακας και των αποτελεσμάτων της δράσης, να επιτευχθούν καλύτερα στο επίπεδο της Ένωσης, η Ένωση μπορεί να λάβει μέτρα σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας που προβλέπεται στο άρθρο 5 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση (ΣΕΕ).
- Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας που αναφέρεται στο εν λόγω άρθρο, η παρούσα οδηγία δεν υπερβαίνει τα αναγκαία προς επίτευξη των εν λόγω στόχων.
- (31) Η παρούσα οδηγία σέβεται τα θεμελιώδη δικαιώματα και τηρεί τις αρχές που αντικατοπτρίζονται στον Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφος 1 της ΣΕΕ.
- (32) Σύμφωνα με την Κοινή Πολιτική Δήλωση των κρατών μελών και της Επιτροπής σχετικά με τα επεξηγηματικά έγγραφα της 28ης Σεπτεμβρίου 2011, τα κράτη μέλη ανέλαβαν να συνοδεύσουν, σε αιτιολογημένες περιπτώσεις, την κοινοποίηση των μέτρων μεταφοράς στο εθνικό δικαίωμα με ένα ή περισσότερα έγγραφα στα οποία θα επεξηγείται η σχέση μεταξύ των συστατικών στοιχείων μιας οδηγίας και των αντίστοιχων μερών των πράξεων μεταφοράς στο εθνικό δικαίωμα. Όσον αφορά την παρούσα οδηγία, ο νομοθέτης θεωρεί ότι η διαβίβαση τέτοιων εγγράφων είναι αιτιολογημένη.
- (33) Σύμφωνα με τα άρθρα 1 και 2 του πρωτοκόλλου (αριθ. 21) για τη θέση του Ηνωμένου Βασιλείου και της Ιρλανδίας, το οποίο προσαρτάται στη ΣΕΕ και τη ΣΛΕΕ, και με την επιφύλαξη του άρθρου 4 του εν λόγω πρωτοκόλλου, τα συγκεκριμένα κράτη μέλη δεν συμμετέχουν στη θέσπιση της παρούσας οδηγίας και δεν δεσμεύονται από αυτήν ούτε υπόκεινται στην εφαρμογή της.
- (34) Σύμφωνα με τα άρθρα 1 και 2 του πρωτοκόλλου (αριθ. 22) σχετικά με τη θέση της Δανίας, το οποίο προσαρτάται στη ΣΕΕ και τη ΣΛΕΕ, η Δανία δεν συμμετέχει στην έκδοση της παρούσας οδηγίας και δεν δεσμεύεται από αυτήν ούτε υπόκειται στην εφαρμογή της.

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι

ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 1

Αντικείμενο

1. Η παρούσα οδηγία καθορίζει:

- α) ενιαία διαδικασία υποβολής αίτησης για τη χορήγηση ενιαίας άδειας η οποία θα επιτρέπει στους υπηκόους τρίτων χωρών να διαμένουν στο έδαφος κράτους μέλους χάριν εργασίας, με στόχο να απλουστευθούν οι διαδικασίες εισδοχής των συγκεκριμένων προσώπων και να διευκολυνθεί ο έλεγχος του καθεστώτος τους και
- β) κοινό σύνολο δικαιωμάτων για τους εργαζομένους τρίτων χωρών που διαμένουν νόμιμα σε ένα κράτος μέλος, ανεξαρτήτως του σκοπού της αρχικής εισδοχής τους στην επικράτεια του εν λόγω κράτους μέλους, τα οποία βασίζονται σε ίση μεταχείριση με εκείνη που επιφυλάσσεται στους υπηκόους του εν λόγω κράτους μέλους.

2. Η παρούσα οδηγία ισχύει υπό την επιφύλαξη της αρμοδιότητας των κρατών μελών όσον αφορά την εισδοχή των υπηκόων τρίτων χωρών στις αγορές εργασίας τους.

⁽¹⁾ ΕΕ L 344 της 29.12.2010, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ L 180 της 19.7.2000, σ. 22.

⁽³⁾ ΕΕ L 303 της 2.12.2000, σ. 16.

Άρθρο 2

Ορισμοί

Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:

- α) «υπήκοος τρίτης χώρας»: κάθε πρόσωπο που δεν είναι πολίτης της Ένωσης κατά την έννοια του άρθρου 20 παράγραφος 1 της ΣΛΕΕ·
- β) «εργαζόμενος τρίτης χώρας»: κάθε υπήκοος τρίτης χώρας που έχει γίνει δεκτός στο έδαφος ενός κράτους μέλους και ο οποίος διαμένει νομίμως και του έχει χορηγηθεί άδεια εργασίας, στα πλαίσια αμειβόμενης σχέσης σε αυτό το κράτος μέλος σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο ή πρακτική·
- γ) «ενιαία άδεια»: άδεια διαμονής που εκδίδεται από τις αρχές ενός κράτους μέλους, η οποία επιτρέπει στον υπήκοο τρίτης χώρας να διαμένει νόμιμα στην επικράτεια του με σκοπό την εργασία·
- δ) «ενιαία διαδικασία υποβολής αίτησης»: κάθε διαδικασία που οδηγεί, βάσει ενιαίας αίτησης που υποβάλλεται από υπήκοο τρίτης χώρας ή από τον εργοδότη του, με σκοπό να του χορηγηθεί άδεια διαμονής και εργασίας στην επικράτεια ενός κράτους μέλους, σε απόφαση σχετικά με την εν λόγω αίτηση για την ενιαία άδεια.

Άρθρο 3

Πεδίο εφαρμογής

1. Η παρούσα οδηγία εφαρμόζεται:

- α) στους υπηκόους τρίτων χωρών που ζητούν την άδεια να διαμένουν με σκοπό την εργασία σε ένα κράτος μέλος·
- β) στους υπηκόους τρίτων χωρών που έχουν γίνει δεκτοί σε ένα κράτος μέλος για άλλους σκοπούς πλην της εργασίας σύμφωνα με το εθνικό ή ενωσιακό δίκαιο, οι οποίοι λαμβάνουν άδεια εργασίας και κατέχουν άδεια διαμονής σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1030/2002· και
- γ) στους υπηκόους τρίτων χωρών που έχουν γίνει δεκτοί σε ένα κράτος μέλος με σκοπό την εργασία σύμφωνα με το εθνικό ή ενωσιακό δίκαιο.

2. Η παρούσα οδηγία δεν εφαρμόζεται στους υπηκόους τρίτων χωρών:

- α) οι οποίοι είναι μέλη οικογένειας πολιτών της Ένωσης που άσκησαν ή ασκούν το δικαίωμά τους της ελεύθερης κυκλοφορίας εντός της Ένωσης σύμφωνα με την οδηγία 2004/38/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, σχετικά με το δικαίωμα των πολιτών της Ένωσης και των μελών των οικογενειών τους να κυκλοφορούν και να διαμένουν ελεύθερα στην επικράτεια των κρατών μελών⁽¹⁾·
- β) οι οποίοι, μαζί με τα μέλη της οικογένειάς τους και ανεξαρτήτως της εθνικότητάς τους, απολαμβάνουν δικαιωμάτων ελεύθερης

κυκλοφορίας ισοδύναμων με εκείνα των πολιτών της Ένωσης δυνάμει συμφωνιών είτε μεταξύ της Ένωσης και των κρατών μελών είτε μεταξύ της Ένωσης και τρίτων χωρών·

- γ) οι οποίοι είναι αποσπασμένοι για όσο καιρό διαρκεί η απόσπασή τους·
- δ) οι οποίοι έχουν υποβάλει αίτηση για εισδοχή ή έχουν γίνει δεκτοί στο έδαφος κράτους μέλους ως ενδοεπιχειρησιακά αποσπασμένοι εργαζόμενοι·
- ε) οι οποίοι έχουν υποβάλει αίτηση για εισδοχή ή έχουν γίνει δεκτοί στην επικράτεια ενός κράτους μέλους ως εποχικοί εργαζόμενοι ή ως εσωτερικοί άμισθοι βοηθοί (au pair)·
- στ) οι οποίοι επιτρέπεται να διαμένουν σε κράτος μέλος για λόγους προσωρινής προστασίας ή οι οποίοι ζήτησαν την άδεια να παραμείνουν σε αυτό για τον ίδιο λόγο και αναμένουν απόφαση σχετικά με το καθεστώς τους·
- ζ) οι οποίοι απολαμβάνουν διεθνούς προστασίας σύμφωνα με την οδηγία 2004/83/ΕΚ του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για θέσπιση ελάχιστων απαιτήσεων για την αναγνώριση και το καθεστώς των υπηκόων τρίτων χωρών ή των απάτριδων ως προσφύγων ή ως προσώπων που χρήζουν διεθνούς προστασίας για άλλους λόγους⁽²⁾ ή έχουν υποβάλει αίτηση για διεθνή προστασία σύμφωνα με την εν λόγω οδηγία, χωρίς να έχει ληφθεί ακόμη οριστική απόφαση για την αίτησή τους·
- η) οι οποίοι απολαμβάνουν διεθνούς προστασίας σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, τις διεθνείς υποχρεώσεις ή την πρακτική κράτους μέλους ή έχουν ζητήσει διεθνή προστασία σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, τις διεθνείς υποχρεώσεις ή την πρακτική κράτους μέλους, χωρίς να έχει ληφθεί οριστική απόφαση για την αίτησή τους·
- θ) οι οποίοι είναι επί μακρόν διαμένοντες σύμφωνα με την οδηγία 2003/109/ΕΚ·
- ι) των οποίων η απομάκρυνση έχει ανασταλεί για πραγματικούς ή νομικούς λόγους·
- ια) οι οποίοι έχουν υποβάλει αίτηση για εισδοχή ή έχουν γίνει δεκτοί στο έδαφος κράτους μέλους ως αυτοαπασχολούμενοι εργαζόμενοι·
- ιβ) οι οποίοι έχουν υποβάλει αίτηση για εισδοχή ή έχουν γίνει δεκτοί ως ναυτικοί προς απασχόληση ή εργασία υπό οποιαδήποτε ιδιότητα σε πλοίο νηολογημένο σε κράτος μέλος ή που φέρει τη σημαία κράτους μέλους.
3. Τα κράτη μέλη μπορούν να αποφασίσουν ότι το κεφάλαιο II δεν εφαρμόζεται σε υπηκόους τρίτων χωρών στους οποίους είτε έχει χορηγηθεί άδεια να εργάζονται στην επικράτεια κράτους μέλους για χρονικό διάστημα όχι ανώτερο των έξι μηνών είτε έχουν γίνει δεκτοί σε ένα κράτος μέλος για λόγους σπουδών.

(1) ΕΕ L 158 της 30.4.2004, σ. 77.

(2) ΕΕ L 304 της 30.9.2004, σ. 12.

4. Το κεφάλαιο II δεν εφαρμόζεται σε υπηκόους τρίτων χωρών στους οποίους επιτρέπεται να εργάζονται βάσει θεώρησης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

ΕΝΙΑΙΑ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΥΠΟΒΟΛΗΣ ΑΙΤΗΣΗΣ ΚΑΙ ΕΝΙΑΙΑ ΑΔΕΙΑ

Άρθρο 4

Ενιαία διαδικασία υποβολής αίτησης

1. Κάθε αίτηση για την έκδοση, τροποποίηση ή ανανέωση ενιαίας άδειας υποβάλλεται σύμφωνα με ενιαία διαδικασία αίτησης. Τα κράτη μέλη καθορίζουν εάν οι αιτήσεις πρέπει να υποβάλλονται από τον υπήκοο τρίτης χώρας ή από τον εργοδότη του υπηκόου τρίτης χώρας. Τα κράτη μέλη μπορούν επίσης να αποφασίσουν να επιτρέψουν την υποβολή αίτησης από οποιονδήποτε εκ των δύο. Εάν η αίτηση υποβάλλεται από υπήκοο τρίτης χώρας, τα κράτη μέλη επιτρέπουν την υποβολή της αίτησης από το έδαφος της τρίτης χώρας ή, εφόσον αυτό προβλέπεται από το εθνικό δίκαιο, στην επικράτεια του κράτους μέλους στο οποίο ο υπήκοος τρίτης χώρας είναι ήδη νομίμως παρών.

2. Τα κράτη μέλη εξετάζουν την αίτηση που έχει υποβληθεί σύμφωνα με την παράγραφο 1 και εκδίδουν απόφαση σχετικά με την έκδοση, τροποποίηση ή ανανέωση της ενιαίας άδειας εφόσον ο αιτών πληροί τις προϋποθέσεις που ορίζονται στο εθνικό ή ενωσιακό δίκαιο. Η απόφαση που αφορά την έκδοση, την τροποποίηση ή την ανανέωση της ενιαίας άδειας λαμβάνει τη μορφή ενιαίας διοικητικής πράξης που συνδυάζει τίτλο διαμονής και άδεια εργασίας.

3. Η διαδικασία της ενιαίας αίτησης δεν θίγει τη διαδικασία χορήγησης θεώρησης η οποία ενδέχεται να απαιτείται για την πρώτη είσοδο.

4. Εφόσον συντρέχουν οι προβλεπόμενες προϋποθέσεις, τα κράτη μέλη εκδίδουν ενιαία άδεια στους υπηκόους τρίτων χωρών που υποβάλλουν αίτηση εισδοχής και στους υπηκόους τρίτων χωρών που έχουν ήδη γίνει δεκτοί και υποβάλλουν αίτηση για ανανέωση ή τροποποίηση της άδειας διαμονής τους μετά την έναρξη ισχύος των εθνικών εκτελεστικών διατάξεων.

Άρθρο 5

Αρμόδια αρχή

1. Τα κράτη μέλη ορίζουν την αρμόδια αρχή για την παραλαβή της αίτησης και την έκδοση της ενιαίας άδειας.

2. Η αρμόδια αρχή εκδίδει σχετική απόφαση για το σύνολο της αίτησης το συντομότερο δυνατόν και, σε κάθε περίπτωση, πριν από την πάροδο τεσσάρων μηνών από την ημερομηνία υποβολής της αίτησης.

Η προθεσμία που προβλέπεται στο πρώτο εδάφιο μπορεί να παραταθεί σε εξαιρετικές περιπτώσεις που έχουν σχέση με την πολυπλοκότητα της εξέτασης της αίτησης.

Εφόσον δεν ληφθεί απόφαση εντός της προθεσμίας που προβλέπεται στην παρούσα παράγραφο, οιοσδήποτε συνέπειες καθορίζονται από το εθνικό δίκαιο.

3. Η αρμόδια αρχή κοινοποιεί την απόφασή της εγγράφως στον αιτούντα, σύμφωνα με τις διαδικασίες κοινοποίησης που προβλέπονται στο σχετικό εθνικό δίκαιο.

4. Εάν οι πληροφορίες ή τα έγγραφα που χορηγούνται προς υποστήριξη της αίτησης είναι ανεπαρκή σύμφωνα με τα κριτήρια που καθορίζονται από το εθνικό δίκαιο, η αρμόδια αρχή ενημερώνει τον αιτούντα εγγράφως για τις απαιτούμενες συμπληρωματικές πληροφορίες ή έγγραφα και τάσσει εύλογη προθεσμία για την προσκόμισή τους. Η προθεσμία που αναφέρεται στην παράγραφο 2 αναστέλλεται μέχρις ότου η αρμόδια αρχή ή οι άλλες σχετικές αρχές λάβουν τις απαιτούμενες συμπληρωματικές πληροφορίες. Εάν οι πληροφορίες ή τα έγγραφα που απαιτούνται επιπροσθέτως δεν προσκομισθούν εντός της ταχθείσας προθεσμίας, η αρμόδια αρχή μπορεί να απορρίψει την αίτηση.

Άρθρο 6

Ενιαία άδεια

1. Τα κράτη μέλη εκδίδουν την ενιαία άδεια χρησιμοποιώντας τον ενιαίο τύπο που προβλέπεται από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1030/2002 και αναγράφουν τα στοιχεία σχετικά με την άδεια εργασίας σύμφωνα με το στοιχείο α) σημείο 7.5-9 του παραρτήματός του.

Τα κράτη μέλη μπορούν να συμπεριλαμβάνουν πρόσθετες πληροφορίες σχετικά με την εργασιακή σχέση του υπηκόου τρίτης χώρας (όπως το όνομα και τη διεύθυνση του εργοδότη, τον τόπο εργασίας, το είδος εργασίας, το ωράριο, την αμοιβή) σε έντυπη μορφή ή να αποθηκεύουν τέτοια δεδομένα σε ηλεκτρονική μορφή όπως αναφέρεται στο άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1030/2002 και στο στοιχείο α) σημείο 16 του παραρτήματός του.

2. Όταν εκδίδουν την ενιαία άδεια, τα κράτη μέλη δεν εκδίδουν τυχόν πρόσθετες άδειες ως απόδειξη της άδειας πρόσβασης στην αγορά εργασίας.

Άρθρο 7

Άδειες διαμονής που εκδίδονται για άλλους σκοπούς πλην της εργασίας

1. Όταν εκδίδουν άδειες διαμονής σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1030/2002, τα κράτη μέλη αναγράφουν τα στοιχεία σχετικά με την άδεια εργασίας, ανεξάρτητα από το είδος της άδειας διαμονής.

Τα κράτη μέλη μπορούν να συμπεριλαμβάνουν πρόσθετες πληροφορίες σχετικά με την εργασιακή σχέση του υπηκόου τρίτης χώρας (όπως το όνομα και τη διεύθυνση του εργοδότη, τον τόπο εργασίας, το είδος εργασίας, το ωράριο, την αμοιβή) σε έντυπη μορφή ή να αποθηκεύουν τέτοια δεδομένα σε ηλεκτρονική μορφή, όπως αναφέρεται στο άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1030/2002 και στο στοιχείο α) σημείο 16 του παραρτήματός του.

2. Όταν εκδίδουν άδειες διαμονής σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1030/2002, τα κράτη μέλη δεν εκδίδουν πρόσθετες άδειες ως απόδειξη της άδειας πρόσβασης στην αγορά εργασίας.

Άρθρο 8

Διαδικαστικές εγγυήσεις

1. Κάθε απόφαση περί απόρριψης της αίτησης για έκδοση, τροποποίηση ή ανανέωση ενιαίας άδειας ή κάθε απόφαση ανάκλησης ενιαίας άδειας βάσει κριτηρίων που ορίζονται στο εθνικό ή ενωσιακό δίκαιο πρέπει να αιτιολογείται δεόντως στη γραπτή κοινοποίηση.

2. Κάθε απόφαση περί απόρριψης της αίτησης για την έκδοση, τροποποίηση ή ανανέωση ενιαίας άδειας ή περί ανάκλησης ενιαίας άδειας υπόκειται σε ένδικα μέσα στο συγκεκριμένο κράτος μέλος, κατά τα οριζόμενα στο εθνικό δίκαιο. Στη γραπτή κοινοποίηση που αναφέρεται στην παράγραφο 1 πρέπει να διευκρινίζεται το δικαστήριο ή η διοικητική αρχή ενώπιον της οποίας ο ενδιαφερόμενος μπορεί να ασκήσει προσφυγή, καθώς και η σχετική προθεσμία.

3. Μια αίτηση είναι δυνατόν να θεωρηθεί απαράδεκτη λόγω του όγκου εισδοχής υπηκόων τρίτων χωρών που έρχονται να εργασθούν και, σε αυτήν τη βάση, μπορεί να μην εξετασθεί.

Άρθρο 9

Πρόσβαση στην πληροφόρηση

Τα κράτη μέλη παρέχουν, κατόπιν αιτήσεως, επαρκή πληροφόρηση προς τους υπηκόους τρίτων χωρών και τους μελλοντικούς εργοδότες τους σχετικά με τα αποδεικτικά έγγραφα που χρειάζονται για την υποβολή πλήρους αίτησης.

Άρθρο 10

Τέλη

Τα κράτη μέλη μπορούν να απαιτήσουν από τους αιτούντες την καταβολή τελών, όπου απαιτείται, για την επεξεργασία των αιτήσεων σύμφωνα με την παρούσα οδηγία. Το ύψος των τελών αυτών είναι ανάλογο και μπορεί να βασίζεται στις πραγματικά χρησιμοποιούμενες υπηρεσίες για την εξέταση αιτήσεων και την έκδοση αδειών.

Άρθρο 11

Δικαιώματα βάσει της ενιαίας άδειας

Σε περίπτωση που έχει εκδοθεί ενιαία άδεια σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, παρέχει, κατά την περίοδο ισχύος της, στον κάτοχό της τα ακόλουθα ελάχιστα δικαιώματα:

- a) εισόδου και διαμονής στην επικράτεια του κράτους μέλους έκδοσης της ενιαίας άδειας, εφόσον ο κάτοχός της πληροί όλες τις προϋποθέσεις εισδοχής κατά τα οριζόμενα στο εθνικό δίκαιο·
- β) ελεύθερης πρόσβασης στο σύνολο της επικράτειας του κράτους μέλους έκδοσης της ενιαίας άδειας, εντός των ορίων που προβλέπονται στο εθνικό δίκαιο·
- γ) άσκησης της συγκεκριμένης εργασιακής δραστηριότητας βάσει της ενιαίας άδειας και σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο·
- δ) ενημέρωσης για τα δικαιώματα που χορηγούνται στον κάτοχο βάσει της ενιαίας άδειας σύμφωνα με την παρούσα οδηγία και/ή το εθνικό δίκαιο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III

ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΙΣΗΣ ΜΕΤΑΧΕΙΡΙΣΗΣ

Άρθρο 12

Δικαίωμα ίσης μεταχείρισης

1. Οι εργαζόμενοι τρίτων χωρών που αναφέρονται στο άρθρο 3 παράγραφος 1 στοιχεία β) και γ) απολαύουν ίσης μεταχείρισης με τους υπηκόους του κράτους μέλους στο οποίο διαμένουν όσον αφορά:

- a) τις συνθήκες εργασίας, συμπεριλαμβανομένης της αμοιβής και της απόλυσης, καθώς και της υγιεινής και ασφάλειας στον τόπο εργασίας·
- β) την ελευθερία του συνεταιρίζεσθαι και της εγγραφής και συμμετοχής σε οργάνωση εργαζομένων ή εργοδοτών ή σε οποιαδήποτε οργάνωση τα μέλη της οποίας ασκούν συγκεκριμένο επάγγελμα, συμπεριλαμβανομένων των πλεονεκτημάτων που παρέχονται από τις οργανώσεις αυτές, με την επιφύλαξη των εθνικών διατάξεων για τη δημόσια τάξη και τη δημόσια ασφάλεια·
- γ) την εκπαίδευση και την επαγγελματική κατάρτιση·
- δ) την αναγνώριση διπλωμάτων, πιστοποιητικών και άλλων επαγγελματικών τίτλων, σύμφωνα με τις ισχύουσες εθνικές διαδικασίες·
- ε) τους κλάδους της κοινωνικής ασφάλισης, όπως καθορίζονται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 883/2004·
- στ) τα φορολογικά πλεονεκτήματα, υπό την προϋπόθεση ότι ο εργαζόμενος θεωρείται ότι είναι κάτοικος για φορολογικούς σκοπούς στο εν λόγω κράτος μέλος·
- ζ) την πρόσβαση σε αγαθά και υπηρεσίες και την απόκτηση αγαθών και υπηρεσιών που προσφέρονται στο κοινό, συμπεριλαμβανομένων των διαδικασιών στέγασης σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, υπό την επιφύλαξη της ελευθερίας σύναψης συμβάσεων σύμφωνα με το ενωσιακό και το εθνικό δίκαιο·
- η) τις υπηρεσίες παροχής συμβουλών που προσφέρονται από γραφεία εύρεσης εργασίας.

2. Τα κράτη μέλη μπορούν να περιορίζουν την ίση μεταχείριση:

- a) Όσον αφορά την παράγραφο 1 στοιχείο γ):
  - i) περιορίζοντας την εφαρμογή της σε εργαζομένους τρίτων χωρών οι οποίοι εργάζονται ή εργάζονταν στο παρελθόν και είναι εγγεγραμμένοι ως άνεργοι,
  - ii) αποκλείοντας τους εργαζομένους τρίτων χωρών που έχουν γίνει δεκτοί στην επικράτειά τους σύμφωνα με την οδηγία 2004/114/ΕΚ του Συμβουλίου,
  - iii) αποκλείοντας επιδόματα και δάνεια σπουδών και διαβίωσης ή άλλα επιδόματα και δάνεια,

- iv) ορίζοντας ειδικές προϋποθέσεις περιλαμβανομένης της δέουσας γνώσης της γλώσσας και της πληρωμής των διδάκτρων, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, όσον αφορά την πρόσβαση στην πανεπιστημιακή και τριτοβάθμια εκπαίδευση και την επαγγελματική κατάρτιση που δεν συνδέεται άμεσα με τη συγκεκριμένη απασχόληση.
- β) Περιορίζοντας τα δικαιώματα που χορηγούνται σύμφωνα με την παράγραφο 1 στοιχείο ε) στους εργαζομένους τρίτων χωρών, αλλά δεν μπορούν να περιορίσουν τα δικαιώματα αυτά για εργαζομένους τρίτων χωρών οι οποίοι εργάζονται ή εργάστηκαν για ελάχιστο διάστημα έξι μηνών και είναι εγγεγραμμένοι ως άνεργοι.

Επιπλέον, τα κράτη μέλη μπορούν να αποφασίσουν ότι η παράγραφος 1 στοιχείο ε) σχετικά με τις οικογενειακές παροχές δεν εφαρμόζεται σε υπηκόους τρίτων χωρών στους οποίους έχει επιτραπεί να εργαστούν στο έδαφος κράτους μέλους για περίοδο που δεν υπερβαίνει τους έξι μήνες, σε υπηκόους τρίτων χωρών που έχουν γίνει δεκτοί με σκοπό τις σπουδές ή σε υπηκόους τρίτων χωρών στους οποίους επιτρέπεται να εργαστούν βάσει θεώρησης.

- γ) Όσον αφορά την παράγραφο 1 στοιχείο στ) σχετικά με τα φορολογικά πλεονεκτήματα, περιορίζοντας την εφαρμογή της σε περιπτώσεις όπου ο καταχωρισμένος ή συνήθης τόπος διαμονής των μελών της οικογένειας του εργαζομένου τρίτης χώρας για τα οποία αιτείται πλεονεκτημάτων ευρίσκεται εντός του εδάφους του οικείου κράτους μέλους.

- δ) Όσον αφορά την παράγραφο 1 στοιχείο ζ):

- i) περιορίζοντας την εφαρμογή της σε εκείνους τους εργαζομένους τρίτων χωρών οι οποίοι εργάζονται,
- ii) περιορίζοντας την πρόσβαση στη στέγαση.

3. Το δικαίωμα ίσης μεταχείρισης κατά τα οριζόμενα στην παράγραφο 1 δεν θίγει το δικαίωμα του κράτους μέλους να αφαιρεί ή να αρνείται να ανανεώσει την άδεια διαμονής που εκδίδεται βάσει της παρούσας οδηγίας, την άδεια διαμονής που εκδίδεται για άλλους σκοπούς πλην της εργασίας ή οποιαδήποτε άλλη άδεια εργασίας σε κράτος μέλος.

4. Οι εργαζόμενοι τρίτων χωρών που μετακινούνται προς τρίτη χώρα ή οι επιζώντες των εν λόγω εργαζομένων που διαμένουν σε τρίτη χώρα και που έλκουν δικαιώματα από αυτούς λαμβάνουν τις νόμιμες συντάξεις γήρατος, αναπηρίας και επιζώντων τις οποίες δικαιούνται βάσει της προηγούμενης απασχόλησης αυτών των εργαζομένων, σύμφωνα με τη νομοθεσία που αναφέρεται στο άρθρο 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 883/2004, υπό τις ίδιες συνθήκες και με τους ίδιους συντελεστές όπως οι πολίτες των οικείων κρατών μελών όταν μεταβαίνουν σε τρίτη χώρα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 13

Ευνοϊκότερες διατάξεις

1. Η παρούσα οδηγία εφαρμόζεται με την επιφύλαξη ευνοϊκότερων διατάξεων:

- α) του ενωσιακού δικαίου, συμπεριλαμβανομένων των διμερών ή πολυμερών συμφωνιών που έχουν συναφθεί μεταξύ της Ένωσης ή της Ένωσης και των μελών της, αφενός, και μίας ή περισσότερων τρίτων χωρών, αφετέρου· και

- β) διμερών ή πολυμερών συμφωνιών που έχουν συναφθεί μεταξύ ενός ή περισσότερων κρατών μελών και μίας ή περισσότερων τρίτων χωρών.

2. Η παρούσα οδηγία τελεί υπό την επιφύλαξη του δικαιώματος των κρατών μελών να θεσπίζουν ή να διατηρούν ευνοϊκότερες διατάξεις για τα πρόσωπα στα οποία αυτή εφαρμόζεται.

Άρθρο 14

Ενημέρωση του κοινού

Τα κράτη μέλη θέτουν στη διάθεση του ευρέος κοινού τακτικά ενημερωμένη δέσμη πληροφοριών σχετικά με τους όρους εισόδου και διαμονής των υπηκόων τρίτων χωρών στην επικράτειά τους προκειμένου να εργασθούν εκεί.

Άρθρο 15

Υποβολή εκθέσεων

1. Σε τακτά διαστήματα και την πρώτη φορά έως τις 25 Δεκεμβρίου 2016, η Επιτροπή υποβάλλει έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο για την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας στα κράτη μέλη και προτείνει τις τροποποιήσεις που θεωρεί απαραίτητες.

2. Μία φορά τον χρόνο και την πρώτη φορά έως τις 25 Δεκεμβρίου 2014, τα κράτη μέλη διαβιβάζουν στην Επιτροπή στατιστικές για τον αριθμό των υπηκόων τρίτων χωρών στους οποίους έχει χορηγηθεί ενιαία άδεια κατά τη διάρκεια του προηγούμενου ημερολογιακού έτους, κατά τα οριζόμενα στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 862/2007 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Ιουλίου 2007, περί κοινοτικών στατιστικών για τη μετανάστευση και τη διεθνή προστασία ⁽¹⁾.

Άρθρο 16

Μεταφορά

1. Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν με την παρούσα οδηγία έως τις 25 Δεκεμβρίου 2013. Ανακοινώνουν αμέσως στην Επιτροπή το κείμενο των συγκεκριμένων διατάξεων.

Τα μέτρα αυτά, όταν θεσπίζονται από τα κράτη μέλη, αναφέρονται στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από αυτήν την αναφορά κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Ο τρόπος αυτής της αναφοράς καθορίζεται από τα κράτη μέλη.

2. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή το κείμενο των ουσιαστικών διατάξεων εθνικού δικαίου που θεσπίζουν στον τομέα που υπάγεται στην παρούσα οδηγία.

⁽¹⁾ ΕΕ L 199 της 31.7.2007, σ. 23.

*Άρθρο 17***Έναρξη ισχύος**

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την επομένη της δημοσίευσής της στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

*Άρθρο 18***Αποδέκτες**

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη σύμφωνα με τις Συνθήκες.

Στρασβούργο, 13 Δεκεμβρίου 2011.

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Ο Πρόεδρος

J. BUZEK

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

M. SZPUNAR
